

ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας « εἶ-
ναι τι οὐδὲν ὡς γαλλικόν, ἥτοι ὅτι ἡ γυνὴ δύνα-
ται νὰ πράττῃ ὅ,τι ἀρέσκῃ αὐτῇ. » Ὁ Κ. Βονάλδος
ἐμελλε νὰ κηρύξῃ « ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ δὲν εἶναι ἴσοι,
καὶ οὐδέποτε δύνανται νὰ ἐξισωθῶσιν » ἡ γυνὴ ὁ-
μως ἡρέμα ἀνέρχεται καὶ προβαίνει εἰς τὴν κατὰ-
κτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς. Ὅθεν τὸ ὑποτελὲς
τῆς γυναικὸς καθ' ἐκάστην ἀποβαίνει ἀρχὴ ἥτιον
ἀσφαλῆς. Πρὸς δὲ τὴν διψαν ταύτην τῆς ἰσότητος,
ἥς καθ' ἐκάστην ἡ γυνὴ φαίνεται ἀκόρεστος, οἱ
ἐναντίοι ἀπαντῶσι μὲν διὰ μειδιήματος, ἀλλ' ἐν-
δομύχως ἡ δικαιοσύνη λαλοῦσα λέγει ἡμῖν, διὰ
τί ὄχι ;

Ὁ Κ. Προυδὼν μόνος ἐπεχείρησε νὰ κατασκά-
ψῃ τὴν βάσιν καὶ νὰ κηρυνίσῃ διὰ παντός τὰς θεω-
ρίας ταύτας· ἀπέδειξε δὲ, κατὰ τὸν ἴδιον αὐτοῦ
τρόπον, ἥτοι προσποιητῶς, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογῇ-
σωμεν, τὸ τριπλῶς κατώτερον τῆς γυναικὸς, δια-
νοητικῶς λέγω, ἠθικῶς καὶ ὡς πρὸς τὴν σωματι-
κὴν ῥώμην. Ἡ δὲ Κ. Δώρα Ἰστριάς, ἥτις ὡς εἰκὸς
ἀντιτάσσεται αὐτῷ, ἀπολογεῖται ὑπὲρ τῆς γυναι-
κὸς κατὰ τὰ αὐτὰ, ἅπερ περιλαμβάνουσι, πάσας
τὰς δυνατὰς σχέσεις.

Παύοντες τὴν συζήτησιν περὶ τῶν δικαιωμάτων
τῆς γυναικὸς εἵμεθα διατεθειμένοι νὰ χορηγήσω-
μεν αὐτῇ, τὸ καθ' ἡμᾶς, πάντα τὰ μέσα τοῦ ν' ἀ-
ποκτήσῃ, ὅσα ὁμολογεῖ ὅτι ἐλλείπουσιν ἐν αὐτῇ,
πρὸ πάντων δὲ τὴν ἐκπαίδευσιν. Ἄς παιδευθῇ, καὶ
τὰ λοιπὰ θέλουσιν ἐπέλθαι αὐτῇ ἐκ περισσοῦ. Καὶ
ἐν αὐτῇ δὲ τῇ μᾶλλον δοκούσῃ, ἡ πραγματικῇ
ὑποτελείᾳ, καθ' ἥς παραπονεῖται, ἔχει μυρία μέσα
(ἐν πρὸ πάντων, περὶ οὗ οὐδέποτε λαλεῖ, καὶ ὅ-
περ εἶναι σχεδὸν ἀκαταμάχητον) τοῦ νὰ ἐπιβάλλῃ
ἡμῖν τὰς παντοειδῆς αὐτῆς θελήσεις. Ἄν δὲν κυ-
βερῶν, βασιλεύει ὁμως· κατηγορεῖται δὲ ἐνίοτε εὐ-
λόγως, ὅτι καταχρᾶται τῇ ἀσθενείᾳ αὐτῆς. Ἐν δὲ
τῇ ἡμετέρᾳ λατινικῇ κοινωνίᾳ, ἡ προσωπικότης
τῆς γυναικὸς, τὸ αἶσθημα τῆς ἀξίας αὐτῆς, φέρε-
ται πολλάκις μέχρι ὑπερβολῆς, ὥς καὶ αὐτὴ ἡ Κ.
Ἰστριάς ὁμολογεῖ. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ πειραθῶμεν νὰ
καταλοχισθῶμεν ἐν σταυροφορίᾳ τινὶ ὑπὲρ τῆς ἐ-
λευθερίας τῶν γυναικῶν, φαίνεται, ὅτι εὐλογώτε-
ρον εἶναι νὰ περιστείλωμεν ὁπωσοῦν τὴν ἐμπνέου-
σαν τὸ ὠραῖον φύλον φιλαρχίαν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ
κρίνωμεν τὴν συζήτησιν ἐκ περιωπῆς καὶ νὰ θεω-
ρήσωμεν τὴν κατὰστασιν τῶν γυναικῶν πασῶν τῶν
τάξεων κορῶν, συζύγων καὶ μητέρων καὶ ν' ἀνα-
γνωρίσωμεν, ὅτι πολλαχοῦ, πολλὰ ὀφείλομεν νὰ
πραυνώμεν, πολλὰ τραύματα νὰ θεραπεύσωμεν,

οἷα φαίνονται ἐν τῷ καλλίστῳ βιβλίῳ, *ἡ ἐργάτρια*,
τοῦ Κ. Ἰουλίου Σίμωνος· νὰ θεωρήσωμεν δὲ συγ-
γράμματα, οἷα *Αἱ γυναῖκες ὑπὸ γυναικός*, ὡς
προσκαλοῦντα ἡμᾶς νὰ ἐνασχοληθῶμεν περὶ ζή-
τήματος γονίμου καὶ σπουδαίου ὡς πρὸς ἡμᾶς.
Διότι νομίζω ὅτι ἡ εὐδαιμονία ἡμῶν θέλει ἐκ τοῦ-
του αὐξήσῃ· ἄλλως ἤθελον καταταχθῇ μεταξὺ
τῶν ὀπκιδῶν τοῦ Μωάμεθ· διότι δὲν πρέπει νὰ ἡμε-
θα εὐτυχεῖς καθ' ἑαυτούς. Ἡ δὲ Κ. Δώρα Ἰστριάς,
δικαία, ἀγαθὴ καὶ πεφωτισμένη οὔσα, δὲν ἤθελεν
ἀνεχθῇ νὰ ἐλαττωθῇ, ἡ τόσον ἡδὴ μικρὰ μοῖρα τῆς
ἀρρενικῆς εὐδαιμονίας.

Ἄλλως τε ἡ *πριγκήπισσα Δώρα Ἰστριάς* οὔτε
ὄνειροπολεῖ, οὔτε ῥητορεύει ὡς ἄλλοι· διότι εἶναι
νοῦς πρακτικὸς, εὐθύς, οὔτε πλανώμενος ἐν χιμαί-
ραις, οὔτε μάτην φωνασκῶν. Εἶναι αὐτὴ ἡ φωνὴ
τῆς προόδου καὶ τὸ βιβλίον αὐτῆς εἶναι ἀξιολο-
γώτατον καὶ ὡς πρὸς τὰ περιεχόμενα καὶ ὡς πρὸς
τὸ εἶδος. Εὐσύντακτον ὃν εἶναι διδασκτικώτατον
ὡς πλήρης τις εἰκὼν τῆς καταστάσεως τῶν γυναι-
κῶν ἐν τῇ κεντρικῇ καὶ δυτικῇ Εὐρώπῃ. Περιέχει
κρίσεις προσωπικὰς περὶ πάντων τῶν συγγραμμά-
των, ἅτινα κατὰ τὸν καθ' ἡμᾶς αἰῶνα παρήγαγεν
ὁ γυναικεῖος κάλαμος· κρίσεις, λέγω, ἀκριβεῖς καὶ
πολλάκις λεπτὰς. Ἄν ὅλοι αἱ γυναῖκες, εἶχον τὴν
ἀξίαν τῆς Κ. Δώρας Ἰστριάδος, ἡ *βασιλεῖα τῆς γυ-
ναικός*, ἀπὸ φαντασιώδους, ἤθελε γίνεαι πραγμα-
τικὴ· οἱ δὲ ἄνδρες ἀκόπως ἤθελον ὑπακούει εἰς τὰς
βασιλίσσας ἐκείνας τῆς νοημοσύνης, τῆς καλλονῆς
καὶ τῆς ἀγαθότητος. Ἀλλ' ἡ Κυρία Δώρα Ἰστριάς
εἶναι ἐξοχὸς τις ἐξαιρέσις· ἐννοεῖ δὲ βεβχίως τοῦτο
καὶ αὐτὴ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἱταλίδων ἐκείνων, αἵτι-
νες, ὡς λέγει ἡ Κυρία Στενδάλ, ἀλογίστως παρα-
δίδονται εἰς τὰ πάθη αὐτῶν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΔΑΥΡΙΑΚΟΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ψήφισμα τοῦ δήμου τῶν Αἰζωνέων.

Ὁ ἀξιότιμος πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας ἐν Ἀθήναις
κόμης Βλουδῶφ, ἐκτελῶν ἀνασκαφὰς εἰς ἓν τοῦ
κτῆμα κείμενον κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγρουν πρὸς
τὸ Σούνιον, εὗρε ψήφισμά τι πλείστου λόγου ἄξιον
τοῦ δήμου τῶν Αἰζωνέων, ὅπερ λαβὼν ὁ Κ. Ε.
Μύλλερ, ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφη-
μερίδι τῶν Παρισιῶν. Ἐπειδὴ δὲ φρονοῦμεν ὅτι
πᾶν τὸ ἀναγόμενον εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἀρχαιολο-

γίαν τυγχάνει χάριτος παρὰ τοῖς ἀναγνώσταις τῆς Χρυσάλλιδος, θέλομεν διαλάβει ὀλίγα τινα περὶ τοῦ ψηφίσματος τούτου καὶ περὶ τοῦ δήμου ἐν γένει τῶν Αἰζωνέων.

Οἱ Αἰζωνεῖς ἦσαν δῆμος τῆς Κεκρωπίδος φυλῆς, λαβόντες τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ Αἰζονος (Εὐσταθ. εἰς Ὀδυσ. Θ. 1691. 33 Ἀρποκρ. ἐν λ. Ἐτυμ. Μ. ἐν λ.) Ἐκκαλεῖτο δὲ ὁ δῆμος οὗτος Αἰζωνή, ἢ Αἰζωνήϊς καὶ ὁ δημότης Αἰζωνεύς καὶ Αἰζωνίς (Στεφ. Βυζ. ἐν λ.) Οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ἐφημίζοντο ὡς φιλοκατήγοροι καὶ κακόλογοι, δι' ὅπερ Αἰζωνεύεσθαι ἦτο συνώνυμον τοῦ κατηγορεῖν. «Ἐκωμωδοῦντο δὲ εἰς βλασφημίαις, λέγει ὁ Ἀποστόλιος (Παροιμ. 1. 67.) ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν αἰζωνεύεσθαι ἔλεγον. Μένανδρος ἐν Κανηφόρῳ. Πλάτων δ' ἐν τῷ περὶ Ἀνδρείας φησὶν. «Οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτά γε ἔχων εἰπεῖν μὴ μὲ εἴπη Αἰζωνέα εἶναι.» Ὑπῆρχε δὲ καὶ παροιμία «Ἀληθῶς εἰ Αἰζωνεύς» ἐπὶ τῶν βλασφημῶν. Οἱ Αἰζωνεῖς ἦσαν διηρημένοι εἰς δύο δήμους, εἰς καθύπερθεν καὶ ὑπένερθεν καὶ αἱ Αἰζωνικαὶ τρίγλαι ἦσαν περίφημοι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις (Ἀθῆν. Ζ'. 22. Ἡσύχ. ἐν λ.)

Ὁ Κ. Στουάρτος ὑπέλαβεν ὅτι ὁ δῆμος τῶν Αἰζωνέων ἔκειτο ὅπου τὰ νῦν κεῖται τὸ χωρίον Χασάνια εἰς δύο ὥρων περίπου ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐγγὺς τοῦ ἐτέρου χωρίου Τράχωνες· ἀλλ' ὁ ἡμέτερος Δ. Σουρμελῆς ἐν τῷ περὶ δήμων Ἀττικῆς συγγράματι αὐτοῦ, ἐρεϊδόμενος ἐπὶ τοῦ Στράβωνος, οὐδόλως παραδέχεται τὴν τοῦ Κ. Στουάρτου ἰδέαν. Ὁ γεωγράφος λέγει «Καὶ κατὰ τοὺς Αἰζωνέας δ' ἐστὶν Ἰδρούσα,» νῆσος ἥτις σήμερον καλεῖται Κατραμόνησον ἢ Πρασονῆσι· παρὰ τῷ νησίῳ δὲ τούτῳ κεῖται τὸ ἄλοπῆγιον, ὃ ἀλικὴ καλεῖται, καὶ πρὸς δυσμὰς ταύτης κατὰ τὴν παραλίαν δύο ἢ τρεῖς στάδια μακρότερον ὑπάρχουσιν ἐρείπια κώμης. Ἐνταῦθα ἦσαν αἱ Αἰζωνικαὶ ἢ Αἰζωνίδες ἀλκί, ἡ δὲ καθύπερθεν κώμη τοῦ δήμου εἶνε τὸ νῦν λεγόμενον Μαυρολιθάρι. Ἐνταῦθα δὲ, κατὰ τὸν Σουρμελῆν, ἦσαν αἱ κώμαι τῶν Αἰζωνέων.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Κ. Βλουδῶφ ἀνακαλυφθὲν ψηφίσμα εἶνε ἐγγεγραμμένον στοιχηδὸν διὰ στοιχείων ἐχόντων ὕψος ἑπτὰ χιλιομέτρων ἐπὶ πλακὸς, ἥς τὸ μὲν ὕψος εἶνε ἐξήκοντα ἐξ ἑκατοστὰ τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, τὸ δὲ πλάτος τεσσαράκοντα καὶ τὸ πᾶχος δεκαεξί. Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει ἀνάγλυφον τι παριστὸν δύο ἀνθρώπους χωριζομένους ἐν τῷ μέσῳ διὰ μικροῦ τινος βωμοῦ. Ὁ πρὸς

ἀριστερὰν παρουσιάζει τῷ πρὸς δεξιάν, ὅστις φαίνεται ὡς γυνή, ἀγγεῖόν τι· κάτωθεν δὲ τοῦ ψηφίσματος ὑπάρχουσι γεγλυμμένοι δύο στέφανοι, ὑπὸ τοῦ χρόνου ὁμῶς ἐφθαρμένοι. Τὸ δὲ ψηφίσμα ἔχει οὕτως.

Ἐπὶ Θεοφράστου ἄρχοντος ἐν τῷ ἀργύρῳ τῷ κυρτῷ ἔδοξεν Αἰζωνεύσιν. Γλαυκίδης Σωσίππου Αἰζωνεύς εἶπεν· Ἐψηφίσθαι Αἰζωνεύσιν· ἐπειδὴ εἰσιν ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ φιλότιμοι περὶ τὸν δῆμον τῶν Αἰζωνέων Καλλικράτης Γλαύκωνος Αἰζωνεύς καὶ Ἀριστοκράτης Ἀριστοφάνους Αἰζωνεύς, ἐπαινέσαι αὐτοὺς ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης τῆς εἰς τὸν δῆμον τῶν Αἰζωνέων καὶ στεφανῶσαι αὐτοὺς χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ πεντακοσίων δραχμῶν ἑκάτερον, τὸ δὲ ἀργύριον εἶναι τὸ εἰς τοὺς στεφάνους ἐκ τῆς διοικήσεως ἐκ τῶν περιόντων χρημάτων τῶν ἐπὶ Θεοφράστου ἄρχοντος· δοῦναι δὲ αὐτοῖς τὸ ἀργύριον τὸ εἰς τοὺς στεφάνους Ἡγησίλειω τῷ δήμαρχον καὶ τοὺς ταμίαις· ἀνείπειν δὲ καὶ Διονυσίων τοῖς κωμωδοῖς τοῖς Αἰζωνῆσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ὅτι στεφανοὶ αὐτοὺς ὁ δῆμος ὁ Αἰζωνέων ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης τῆς εἰς τὸν δῆμον τῶν Αἰζωνέων καὶ τὰ κοινὰ τῶν Αἰζωνέων, ἀναγράψαι δὲ τὸδε τὸ ψηφίσμα εἰς στήλην λιθίνην τὸν δήμαρχον Ἡγησίλειω καὶ τοὺς ταμίαις καὶ στήσαι ἐν τῷ Θεάτρῳ Αἰζωνῆσιν.»

Ἐκ τοῦ ψηφίσματος τούτου καταφαίνεται ὅτι ὁ δῆμος τῶν Αἰζωνέων ἐπαινεῖ καὶ στεφανοὶ δύο δημότας αὐτοῦ τὸν Καλλικράτην Γλαύκωνος καὶ Ἀριστοκράτην Ἀριστοφάνους ἐπ' ἄρχοντον Ἀθήνησι Θεοφράστου. Δύο τοιοῦτοι ἄρχοντες εἰσι γνωστοὶ ἡμῖν, ὁ εἰς ζῶν τὸ ἄ. ἔτος τῆς ΡΙ'. Ὀλυμπιάδος (340 π. χ.) καὶ ὁ ἕτερος τὸ δ'. τῆς ΡΙΣ'. (313.) εἶνε δὲ περίεργον τὸ ψηφίσμα τοῦτο, καθόσον πρῶτον ἤδη βλέπομεν δῆμον ψηφίζοντα τοιαύτας τιμὰς ἄνευ ἐπεμβάσεως τοῦ λαοῦ καὶ τῆς βουλῆς τῶν Ἀθηναίων.

Ε. Σ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Εἰσαγωγή εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ δικαίου.

Μαθήματα Διογυσίου Σιγούρου.

Introduzione allo studio del Diritto Lezioni di Dionigi Sicuro. —

ΥΠΟ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξεδόθη ἀρτίως ἐν Σιένην σύγγραμμα πολλοῦ λόγου ἄξιον ὑπὸ τοῦ